

ΠΑΝΔΩΡΑ.

1 ΜΑΡΤΙΟΥ, 1858.

ΤΟΜΟΣ Η'.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ 191.

ΛΟΓΟΣ Κ. ΑΣΩΗΙΟΥ

Παραδίδοτος τὴν δευτέραν αὐτοῦ πρωταιηλαρ,

*Ἐν Ἀθήναις, τῇ καὶ Σεπτεμβρίου 1857.

(Τίτλος. "Ιδιό φύλλο. 190.)

—ΘΕΩΡΕΑ—

16. Οὐσία τοῦ Πανεπιστημίου.

"Η οὖσα τοῦ πανεπιστημίου, φανερά τε καὶ ἀφανῖτε, εὑρίσκεται σχηματισμένη ἐν τέλει τῇ; ἐκθέτεις· ἔνταῦθα ὅλιγα δυνάμεθα νῦν προσθέσθωμεν.

Οὐσία Φαρεφὰ ἡτοι Κτηματική.

Περὶ κτηματικῆς οὖσίας οὗτε περὶ τῶν τοῦ Μπαγδατλῆ, οὔτε περὶ τῶν τοῦ Παπάζογλου, οὔτε περὶ τῆς οἰκίας Κατριμάτζη ἔχομέν τι νέον ἐπὶ τοῦ παρόντος νῦν ἀναγγείλωμεν· μόνον περὶ τοῦ μακαρίτου τοῦ συνταγματάρχου Νικολάου Πλεράκου, ή δὲ θεοκαρυάδου ἄγγελλομεν μετ' εὐχριστήσεως διτι μετά γάτηρ αὐτοῦ Κυρία Σαρδέλη ἐπεμψεν ἡμῖν διάρρορα χρόνους καὶ δεκαετεῖς προσπεθείσες ὁ κύριος ὑπουργὸς τοῦ παιδείας διὰ τοῦ ἐν Βουκορεστίῳ γενικοῦ αἵτησιν τῆς Κυρίας Σαρδέλη περὶ πωλήσεως τῆς

πρεξίνου κατώρθωσε συμβιβασμὸν ὀφέλιμον τῷ πανεπιστημίῳ.

Κωνσταντίνος Ν. Γαλάτης.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἀργακίας, νεωστὶ δὲ εἰς τὴν κτηματικὴν τοῦ πανεπιστημίου οἵστιν προστέθη καὶ ἔτερον κτῆμα λόγου ἀξίου παρὰ τοῦ κατὰ τὸ παρελθόν ἑτος ἀποδιώπεντος Κωνσταντίνου Ν. Γαλάτου. Οἱ ἀντρὶ οὗτος διὰ διεθίκης τῇ δ' Ἰανουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους κατέλιπε τὴν ἐπὶ τῆς ἐρμηνείῆς ὁδοῦ καιμένην δίλαν αὐτοῦ οἰκίαν εἰς τὸ πανεπιστήμιον, εἰς τὸ πολιτικὸν νοσοκομεῖον καὶ εἰς τὸ δραμανοτροφεῖον τῶν ἀρρένων κατ' ισομοιρίαν. Ἐλλα' ή γρῆσι, τῆς οἰκίας ταύτης ἀφίην εἰς τὴν δίλαν αὐτοῦ θυγατέρα, μετὰ τὸν θάνατον τῆς ὁποίας μεταβίνει εἰς τὴν κυριότητα τῶν εἰρημένων καθιδρυμάτων. Ἐκτὸς δὲ τῆς οἰκίας κατέλιπεν ὁ μακαρίτης Γαλάτης εἰς τὰ αὐτὰ καθιδρύματα, ἐπίσης κατ' ισομοιρίαν, ἀπαίτησιν ἐξακιτγιλίων δραχμῶν τοῦ συνταγματάρχου Νικολάου Πλεράκου, ή δὲ θεοκαρυάδου ἄγγελλομεν μετ' εὐχριστήσεως διτι μετά γάτηρ αὐτοῦ Κυρία Σαρδέλη ἐπεμψεν ἡμῖν διάρρορα χρόνους καὶ δεκαετεῖς προσπεθείσες ὁ κύριος ὑπουργὸς τοῦ παιδείας διὰ τοῦ ἐν Βουκορεστίῳ γενικοῦ αἵτησιν τῆς Κυρίας Σαρδέλη περὶ πωλήσεως τῆς

οίκιας δὲν ἐνέκρινεν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ σύγκλητος, διότι πρέπει νὰ σκεφθῇ περὶ τούτου μετὰ τῶν συγχληρονόμων.

Χρηματικὴ Οὐσία.

Εἰς τὴν χρηματικὴν οὐσίαν τοῦ πανεπιστημίου προσετέθησαν τὰ ἔξι·

Θωμᾶς Λάσκαρις.

Ο ἐν Κωνσταντινουπόλει κύριος Ζαγγαρίας Ζαγγάρης μετὰ προθυμίας καὶ ζήλου ἀξιεπαίνου εἰπέπρεπες τὰς ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Θωμᾶ Λασκάρεως καπταλειοθείσας εἰς τὸ πανεπιστήμιον πεντακισχιλίας δραχμάς. Ταῦτας δὲ λαβόντες κατεθέσκουν εἰς τὴν ἔθνικὴν τράπεζαν μετὰ τῶν ἄλλων καρχαλίων τοῦ πανεπιστημίου.

Ο Οἰκονόμος.

Ο ἀριδίμος διδάσκαλος Κωνσταντῖνος Οἰκονόμος ὁ ἐξ Οἰκονόμων προστίνεγκε διὰ τῶν κληρονομησάντων τέκνων του δραχμὰς τρισχιλίας, ἵνα ἐκ τοῦ τόκου αὐτῶν ἀγοράζωνται βιβλία χρήσιμα εἰς τὴν τοῦ πανεπιστημίου διδασκαλίαν.

Δημοδιδάσκαλος Μηλάσιος.

Εἰσεπράγθη τὸ δώρημα τοῦ δημοδιδασκάλου Μηλάσιος περὶ οὗ ἀνέφερεν ὅμην ὁ προκάτοχός μου, δραχμαὶ διακόσιαι.

Νικόλαος Β. Μακρῆς.

Ἐκ τῶν ἐν Ιεραΐλᾳ καιρένων ἀποθηκῶν τοῦ μακαρίτου Νικολάου Β. Μακρῆς εἰσεπράγθη ἐπὶ ἐν ἔτες ἑνοίκιον τῶν τεασάρων μόνον, συμποσιούμενον εἰς δραχμὰς 2272, καὶ λεπτὰ 44, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς πρώτης Αύγουστου 1856 καὶ λῆγον τὴν λάτιστα 1857· τοῦ δὲ λοιποῦ τὸ πανεπιστήμιον θέλει εἰσπράττει κατ' ἕτος καὶ τῶν ὀλετῶν ἀποθηκῶν τὸ ἑνοίκιον, ἀπαλλαχθεισῶν ἥδη ἐκ τῶν ὑποχρεώσεων, εἰς ἃς μέχρι τοῦδε ὑπέκειντο. Εἰς τοὺς μεγάλους τοῦ πανεπιστημίου εὑεργέτας κατετάχθη καὶ τούτου τοῦ φιλογενοῦς ἀνδρὸς τὸ δῶρον, καὶ δικαιώει, διότι ἐπροκινεῖται αὐτὸς ἐπεισίᾳ προσέδω φόρον ἀξίᾳ.

Διάφορα.

Εἰσεπράγθησαν ποὺς ταῦτας ἐξ ἑνοίκιων τῶν οἰκιῶν τοῦ πανεπιστημίου, ἐκ τῶν μερισμάτων τῆς ἔθνικῆς πριπέτης καὶ τόκων, ἐκ διπλωμάτων καὶ ἀποφοιτητῶν, δραχμαὶ περίπου δωδεκακισχιλίαι, κατὰ τοὺς ἐν τέλαι τῆς ἑκθέσεως προστρημένους πληνας. Καὶ ταῦτα μὲν τὰ εἰσεπράγθεντα καὶ ἐν γενεσὶ ἥδη εἰσεπράγθησμένα δὲ ἐν τῷ μέλλοντι τὰ ἔξι·

Δημήτριος Πλακτυγένης.

Π ούσια τοῦ μεγάλου εὐεργέτου τοῦ πανεπιστημίου, τοῦ μακαρίτου Δημήτριου Πλακτυγένους, εἰς συναλλάγματα καὶ θαλασσοδάνεια τὸ πλεῖστον μέρος οὖσα, ἐγγίζει νὰ συνχρῦῃ ὀλόκληρος, διὰ τῆς ἀκνητὸς ἐπιμελείας τῶν ἐν Τεργιστῇ ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης, τῶν ὄμογενῶν κυρίων Ἀμβροσίου Ράλλη, Κυριακοῦ Βαρδάκη καὶ Μ. Ροδοκανάκη, καὶ τῆς συγχρίας τοῦ γενικοῦ προξένου τῆς Ἑλλάδος, κυρίου Δημήτριου προϊσταμένην, καὶ δετις νομίζει ὅτι ἔχει δεῖ

Ἄγγελου Γιαννικέστη. Ο φιλογενέστατος οὗτος ἀνήρ, καὶ οἶκοθεν κινεύμενος καὶ εἰς τὰς παρακλήσεις τοῦ πρυτάνεως ἐνδιδός, καὶ ἄλλοτε καὶ ἐσχάτως γράψαντος περὶ τούτου πρὸς αὐτὸν διὰ τοῦ τὴν μεγαλειότατην ἡμῶν βικαίησαν συνοδεύσαντος Κ. Ν. Κωστῆ, καὶ οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης, ἐπειδεῖσαντο εἰς τὴν οὐσιώδη ταύτην ὑπόθεσιν ζῆλον παντὸς ἀπαίνου ἀνώτερον καὶ ἀπαράμιλλον δραστηριότητα, κατορθώσαντες νὰ συναγθῶσι θαλασσοδάνεια λιαν ἐπιστραλῆ. Τὰ χρήματα θέλουσι σταλῆ ἐνταῦθα, καθὼς ἡμῖν ἀνήγγειλεν ἐσχάτως ὁ κύριος πρόξενος ἀμφισυναγθῆ ὀλόκληρος ἡ οὐσία.

Μιχαὴλ Τοσίτσας.

Ο πρὸ μηνῶν ἀποδιώσας ἐνταῦθα Μιχαὴλ Τοσίτσας ἀφήκεν ἐν διαθήκῃ κληροδότηρας εἰς τὰ πανεπιστήμιον δισχιλίων ταλάρων, τὸ ὅποιον δὲν εἰσεπράγθη ἐπὶ τῆς ἐμῆς πρυτανείας. Περὶ τούτου γίνεται λόγος καὶ κατωτέρω.

17. Δίκαιη πανεπιστημάτων.

Ως ἡθικὸν πρόσωπον τὸ πανεπιστήμιον εὑρίσκεται, καθάπερ πᾶν ἄτομον, εἰς δίκαιης ἐμπεπλεγμένον, τινὲς τῶν ὅποιων ἴσως περατιθεσι ταχέων, τινὲς ἄλλαις, ὡς ἀφένταν εἰς ἐμὲ παρὰ τοῦ προκτόγου μου, οὕτως ἀφίονται παρ' ἐμοῦ εἰς τὸν διάδοχόν μου κληρονομία. Οὕτω, π. χ. ἐκ τῶν ἔτι ἐκκερεμῶν δικῶν Βαλέττα, Στεργιανούλου καὶ οἰκοπέδου Πατρῶν οὐδὲν ἔτι ἐπερατώθη. Μόνον μετὰ τοῦ Κ. Φετσοπόύλου ἐκ Κορινθίας συνεβάσθημεν περὶ διμολογιῶν τινῶν Ἱωάννου Σούτσου.

18. Παρατηρήσεις.

Ἐνταῦθα θέλω ὑποσυνάψεις ὀλίγκες τινάς παρατηρήσεις, τὰς ἔξι·

Εἰ καὶ κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ κατὰ καιρὸν πρυτάνεως ἐν τέλαι τῆς πρυτανείας ἐκδίδεται ἀκριβής ἔκθεσις τῆς τε φανερᾶς καὶ ἀρκούδης σύστας τοῦ πανεπιστημίου, δὲν λείπουσιν ὅμως καὶ ἀνθρώπους, οἵτινες, εἴτε διακεδάτεως χάριν, εἴτε ζῆλῳ τοῦ κοινῆς συμφέροντος καὶ πατρίδος ἔρωτι φλεγόμενοι, εὐαρεστοῦνται νὰ εγρύπτωσι καὶ λέγοντες καὶ γράφοντες ὅτι τὸ πανεπιστήμιον "Οθωνος ἔχει κεκρυμμένους τοὺς θησαυροὺς τοῦ Κροίσου, μετ' ἀπορίας καὶ παρεπαθῶς ἔρωτῶντες τι γίνονται τόσοι θησαυροί, διὰ τίνα λόγον καὶ ἐπὶ τίνι σκοπῷ κρύπτονται τὰ οὕτω σεσωρευμένα ἐκπατμύρια.

Πρὸς ταῦτα πάντα, χρέος μου κρίνων νὰ ἀπαντήσω, ἐν μόνον λέγω ὅτι, ἐκτὸς τῶν ἀναφερθέντων καὶ ἐν τῷ πίνακι σημειωθησούμενων, ἡ πρυτανεία οὐδὲν ἄλλο γνωρίζει. Περὶ τοῦ κτρυπαρεμένου ἐκκοτυμαρίου πρὸς ἐγερσιν ἀκαδημίας ὅπο τοῦ κυρίου Σίνα, περὶ ἄλλου ἐκκοτυμαρίου πρὸς ἐγερσιν μουσείου ὅπο τοῦ κυρίου Βεναρδάκη, περὶ ἄλλων καδωνιζομένων ἐκκοτυμαρίων καὶ διασεκατομμυρίων, ἡ πρυτανεία γνωρίζει ὅσα καὶ πᾶς ἄλλος. Ταῦτα καὶ τὰ τοικύτα ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀνωτέρην ἀρχήν, καὶ τὰς πανεπιστημιακῆς καὶ πάστης ἄλλης κατωτέρης προϊσταμένην, καὶ δετις νομίζει ὅτι ἔχει δεῖ

καίωμας νὰ γνωρίζῃ τὰ περὶ τούτου εἰς ταῦτην ἀποταθήτια.

Τὸ πλευσιώτερον τῶν διωρημάτων ἐσὶ τῆς ἐμῆς πρυτανείας εἶναι τὸ τοῦ μακαρίτου Πλατυγένους, ἀλλὰ μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς πρυτανείας μου οὐδὲν, ὃς προεῖπον, ἔλλειμεν.

Μετὰ τοῦτο ἔχεται τὸ τοῦ μακαρίτου Μ. Τοσίτζα, περὶ οὗ ἀνάγκη νὰ γνωρίζῃ ἔκαστος τὰ τρέχοντα. Οἱ ἀδελφοὶ τοῦ ἀποβιώσαντος Κ. Τοσίτζα, ἀκούσας ὅτι τὸ παρὸ τοῦ ἴδιου ἀδελφοῦ πρὸς τὸ πανεπιστήμιον κληροδότηρας δὲν ἐδόθη, ἐσὶ λόγῳ τοῦ ἀθετήσαντος ἐτοι τὴν ἀπορευμοῦς τῆς δίκης, ἔγραψε καὶ ἄλλογον ὅπου ἀνῆκε καὶ πρὸς τὴν πρυτανείαν, λέγων ὅτι, ἔστω τὸ τέλος τῆς δίκης οἰνοδήποτε, πάντα τὰ παρὸ τοῦ ἴδιου ἀδελφοῦ κληροδοτηθέντα νομίζεις ὃς ἀνέπαφα, λερά, καὶ ἀπέρσεδητα, οὐδεμίαν ἀντιποίησιν αὐτῶν ἔχων. Ἐπὶ τῇ βίσει ταῦτη ἔγραψεν ἡ πρυτανεία πρὸς τὴν κυρίαν Ἐλένην Τοσίτζα, συμβίαν τοῦ μακαρίτου. Ηἱ κυρία Ἐλένη Τοσίτζα μεθ' ἵκεντην προσδοκίαν ἐμήνυσε προφορικῶς ἵνα ἀποταθῶμεν πρὸς τοὺς ἑκτελεστὰς τῆς διαθήκης. Ἀλλὰ μετά τινας δικαίας παρατηρήσεις τοῦ πρυτανείας πρὸς τὸν κύριον Δ. Μανάκην, ἔγραψεν οὗτος ἐξ ὀνόματος τῆς κυρίας Ἐλένης Τοσίτζα πρὸς τὴν πρυτανείαν γράμμα, ἐν ᾧ ἐξηγεῖ τὴν μεγάλην δυσκολίαν εἰς τὰς εἰσπράξεις, ἀλλὰ ὑπόσχεται ἐντὸς ὁλίγων τὴν καταβολὴν τῶν χρημάτων.

Οὕτω λοιπὸν, ἔκτος τινων βιβλίων σταλέντων παρὸ τῆς κυρίας Τοσίτζα ἵνα διενεμηθῶσι δωρεάν, τὰ δποῖα ἐδέχθη ἡ πρυτανεία μόνον καὶ μόνον ἵνα μὴ ψυχράνη τὸν περὶ τὰ καλὰ ζῆλον τῆς κυρίας ταῦτη, ἀνοίκειον ἀλλὰς κοίνωντας νὰ γένη διανομεῖς τῶν τυγχόντων βιβλίων καὶ φυλλαδίων, ἔκτος τῶν βιβλίων τούτων, μέχρι τῆς τριτηστῆς πρώτης Αὐγούστου, τολμῷ δ' εἰπεῖν, καὶ μέχρι τῆς σήμερον οὔτε τὸ ἐλάχιστον τῶν γνωστῶν καὶ ἀριστομένων κληροδοτημάτων, οὔτε τὸ μυριαστημάτων τῶν ἀλλων κηρυττομένων ἐκκτομημένων ἐλληνικῶν.

Πάποιθεν δόμος ἡ πρυτανεία ὅτι ἡ κυρία Ἐλένη Τοσίτζα θέλει φιλοτιμηθῆναι νὰ πράξῃ γενναιότερος ἢ η ἀγαθὴ καὶ τοῦ πανεπιστημίου καὶ ἀλλων, καὶ ὅτι τὸ περὶ δωρεῶν βιβλίον καὶ φυλλαδίων εἶναι μόνον μικρὰ προσίμια μεγάλητέρων. Ενθυμουμένη δὲ πάντοτε ὅτι ἡ δικαιοσύνη προηγεῖται τῆς γενναιότητος, τάχιστα θέλει ἀποδώσει τὰ δισγέλια τάλληρα, καὶ ἐπειτα θέλει ἀργῆται τὰ γενναιῖα.

19. Προσφοραί.

Παντοῖκι καὶ πολυειδεῖς εἰσιν αἱ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πρὸς τε τὸ πανεπιστήμιον καὶ τὴν βιβλιοθήκην γενόμεναι προσφοραί. Ἀρχομαὶ δὲ ἀπὸ τοῦ κυρίου Δ. Βεναρδάκη. Οἱ ἐν Πετρουπόλει μεγάθυμοις καὶ φιλογενέστατοις οὗτοι διαγενής ἡμῶν, περὶ πολλοῦ ποιούμενος τὴν ταχυτέραν καὶ εὐελωτέραν παρ' ἡμῖν διάδοσιν τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης καὶ τὴν πρόοδον τῆς ἐν Ἑλλάδι παρείχε, πρῶτον μὲν ἀπεφέσεις τὴν ἀναγκαῖαν διπάνην πρὸς ἔκδοσιν Ἐλλήνων ποιητῶν καὶ συγγραφέων ἐν αὐτῇ τῇ Ελλ.

Ἑλλάδι. Εἴτα δέ, πειθεῖς εἰς τὰς διὰ τοῦ ὑπουργείου δικτύωσίτας παρατηρήσεις τῆς πρυτανείας καὶ τῆς συγκλήτου, καὶ ὄρθιτερον, κατ' εὐτυχίαν, χρίνων περὶ ἀξιοπεπείκας τῶν ἔργων μετέθηκε καὶ γορηγίαν τινὰ πρὸς τοὺς κοπιάζοντας ἐδότας, τῶν ὅποιων τινὲς ζῶσιν ἀπ' ἄμυνον καὶ μέλχονται.

Οὕτω λοιπὸν ὁ γενναῖος οὗτος ἀνὴρ ἐπὶ δεκατίαν ἀπεράσιστες τὴν δικτύων δισγέλιων ἀργυρῶν ῥουσθίων ἦτοι ὀκτακιστίλιων καὶ ὀκτακισίων δραχμῶν κατ' ἔτος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, πρὸς ἔκδοσιν δηλ. Ἐλλήνων ποιητῶν καὶ συγγραφέων μετὲ ἐλληνικῶν σημειώσεων ἐκ τῶν ἀρχαίων σχολιαστῶν καὶ ἐκ τῶν νεωτέρων φιλολόγων. Η ἀκαδημαϊκὴ σύγκλητος ἀνέθηκε τὰ ἔργαν τοὺς ἀρμόδιους πορθητα, δράστας καὶ τοὺς ἐιδοθησαμένους συγγραφεῖς καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκδόσεως καὶ τὴν χρῆσιν τῶν ἐκδοθέντων.

Τῇ λέτι Αὐγούστου, τελευταῖα ἡμέρᾳ τῆς ἐμῆς πρυτανείας, εξαργυρωθέντα τὰ πρὸς τοῦτο σταλέντα συνελλάγματα ἐτέθησαν εἰς τὴν ἔθνικὴν τράπεζαν, ἀτόκως ὅμως, διὰ τὴν περίσσειαν τοῦ ἐν αὐτῇ μεταλλικοῦ. Ἀλλ' ὡς ισότιμον τῶν δισγέλιων ἀργυρῶν ῥουσθίων, ἀντὶ ὀκτακιστήλιων δραχμῶν, κατ' ἀναλογίαν συνέθη τοῦ νομίσματος, ἵστην μόνον δραχμαὶ ἐπτακιστήλιαι. Η πρυτανεία ἐσπευστε, κατὰ γρέος, νὰ γράψῃ περὶ τούτου εἰς τὸ ὑπουργεῖον (*). Τὸ ὑπουργεῖον ἐγένετο παρὸ τῆς πρυτανείας πληροφορίας ποὺ εὑρίσκουνται τὰ ἔργα ἐνός ἐκάστου τῶν συναδεξαμένων τὴν ἐκδόσιν τῶν ποιητῶν καὶ συγγραφέων, ἵνα συνγγείλῃ πρὸς τὸν ἐν Πετρουπόλει ἐργοδότην. Ο δὲ διάδοχος μου θέλει φροντίσει νὰ δώσῃ αὐτὰς ἐν κατρῷ τῷ δέοντι.

Νομίσματα.

Ολόκληρος ἐκθεσίς περὶ τούτου ὑπὸ τοῦ ἐφόρου τοῦ νομίσματος μονασίου ἐκδεδομένη, εἰς ἀπάντων εὑρίσκομένη τὰς χεῖρας, ἀπελλάζεται με τοῦ κόπου ἵνα ἐνδιατρίψω εἰς τοῦτο παραπολύ. Ἐν αὐτῇ ἐκκαστος βλέπεται ἐκ τίνων μικρῶν ἀρχῶν δρυμοθεῖσας καὶ συλλογὴ αὕτη εἰς τίνα βιθυμὸν ἔρθησε, διὰ προσφορῶν, δι' ἀγορᾶς καὶ ἀνταλλαγῆς.

Ἐκ τῶν τριῶν προσφορῶν τοῦ παρελθόντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1856—1857, ἡ τῆς κυρίας Δουτίκας Α. Δουριώτου σύγκειται δῆλη ἐξ ἀργυρῶν, ἐκ δραχμῶν καὶ τετραδράχμων Ἀθηνῶν, Φιλίππου καὶ Ἀλεξανδρου· τὸ δέλον εἶναι νομίσματα μικρά καὶ μεγάλα 61.

Η τοῦ κυρίου Σωτηρίου Λαζαρίδάνη σύγκειται ἐκ πέντε ἀργυρῶν καὶ 51 χαλκίνων.

Η τοῦ Βαρόνου κυρίου Αντωνίου Πρόκεσχ αὐγκεῖται ἐκ 12 ἀργυρῶν καὶ 129 χαλκίνων.

Μετὰ τὴν τύπωσιν τῆς ἐκθέσεως προσετέθησαν τοῖς προηγουμένοις καὶ ἀλλα ἐκ τῆς ἀγορᾶς καὶ αὐταλλαγῆς, μεταξὺ τῶν διπάνων ὑπάρχουσι καὶ τινα ἀ-

(*) Μετὰ τὸν λόγον ἀπεῖλη καὶ τὸ ἐλλεῖπον ποσὸν τῶν χρημάτων, ἵνα γένη πλήρες τὸ ιστότιμον τῶν δισγέλιων ἀργυρῶν ῥουσθίων,

Ξιομνημόνευτα τῆς Ἱμβρου, Θάσου, Αλγαλγας, Ἀρτακιδῶν, Καστορίας, Λέσβου, Μήλου, Σάργου, τῶν Ἰαροσολύμων ἐπὶ Τερέστους ψυχὰς πρὸς τοικύτας πρέξεις, ἀνθίγει δόδους; λέθης προηγουμένων θλίψεων καὶ ὁδυνῶν, διαιτέρχες περιγραφῆς γροζῆντα καὶ ἐν ἴδιαιτέρῳ χριστικνικὴν παρηγορίκην ἐπιγένουσα.

Βιβλία.

Καὶ δὲ καὶ παῖδες τοῦτον ἐπιλεγίσει με καὶ ἡ φωνὴ μου ἔθελε ταχέως ἀποκεπῆ καὶ τὸ ἀκρατέριον ἔθελα παραπολὺ βιρύνει, εἰ ἀπεπειρώμενοι καὶ μόνη τὴν λεπτομερῆ ἀπογράφυσιν τῶν κατὰ τὸ παρελθόν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1856—1857 εἰς τὸν δημοσίαν καὶ πανεπιστημιακὴν βιβλιοθήκην παρά τε ζενῶν καὶ ὀρογενῶν προσφεύγεντων βιβλίων. Διὸ τοῦτο παραπέμπων εἰς τὸν ἐν τέλει τῆς ἐκθέσεως προσαρτώμενον πίνακα, ἐάν ποτε τυπωθῇ, θέλω ἀναφέρει τὰ γενικώτερά μόνον ἐνταῦθα.

Προσφοραι Εἴρων.

ΠΙ Γαλλίας, δρῦδες εἶρονται τὰς παρατηρήσεις τοῦ ἔρθρου τῶν ἡμετέρων βιβλιοθηκῶν, πέμπει ἐν διαφόροις ἀποστολαῖς βιβλίων αξιολογωτάτων καὶ περιεργοτάτων τόμους. 59

Φιλέλληνες τῶν ὁμοσπόνδιων πολιτειῶν τῆς

Ἀμερικῆς ἐπερήμων

Ἄγγλιας φιλέλληνες καὶ ἑταίραις

Τὸ Βέλγιον

Ισπανίας πανεπιστήμιον

Ιταλίας Ιδιῶται καὶ κυβερνήσεις

Δανία

Πρωσσία

Σεξανία

Αὐστρία

Ρωσία

Βουλγαρία

59

3

7

9

1

989

19

179

70

45

22

2

1405

Προσφοραι Ε.λ.λίγων.

Διεξοδικώτερον θέλω λαλήσαι περὶ τῶν προσφρούν τῶν ὀρογενῶν, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα, παραλειπόμενῶν τῶν μικροτέρων, μόνον αἱ μείζονες καὶ ἐπισημότεροι μνημονεύονται.

Δουτσίκα Α. Λουριώτου.

ΠΙ καρίκα Δουτσίκα Α. Λουριώτου, εὐγενικιωτάτῳ αἰσθήματι κινουμένη, μετὰ τὰ προμηνύμαντευθέντα νομίσματα προσήνεγκεν εἰς τὴν δημοσίην βιβλιοθήκην αξιόλογον συλλογὴν βιβλίων, ἐκ τόμων συγκειμένην 257, καλῶς ἐστιγμένων τῶν πλείστων καὶ καλῶς διατεττομένων, ἀρχαίους ἐνδιξους συγγραφεῖς περιεγάντων εἰς καλής εκδόσες, ἵτις δὲ καὶ διάφορα λατινικά, γαλλικά καὶ ἄγγλικά συγγράμματα.

Εὐτυχήσας δὲ τὰς γνωρίσω τὰς ἀρστάς, τὴν διάθεσιν καὶ τὸν ἀκραιφνῆ πετριωτισμὸν τῆς κυρίας ταύτης, πέποιθε ὅτι, πρὸν ἔτι παρέλθη πολὺς καρός, θέλουμεν κηρύξει καὶ ἀλλας αὐτῆς ἀγαθοεργίας πρὸς τὸ πανεπιστήμιον καὶ τὴν βιβλιοθήκην, καὶ οὗτοι θελομένη λάβει καὶ ἐντεῦθεν ἀρρομήν νὰ θε-

τὸ παράδειγμα τῆς κυρίας Λουριώτου, τὸ τε πανεπιστήμιον καὶ τὴν βιβλιοθήκην πλουτίζουσα διὰ τῶν γενναίων αὐτῶν προσφορῶν, θέλουσιν ἐπιταχύνει τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν οἱ συνεχῶς ἐπιτεπτόμενοι τὴν Ἑλλάδα ξένοι νὰ μὴ ζητῶσι μόνον ἀρχαίας τελείων λείψους, ἀλλὰ καὶ τι ποὺς τούτοις νεωτέρας ιστορίας μνημεῖον, συγγράμματα δηλ. Ἑλληνίδων, εἰ μὲν δηλὶ κατὰ πάντα δροίων εὐθὺς ἐν ἀρχῇ, μημονεύμαντα τούλαχιστον τὰ τῆς Στάλη, Βάστης, Συκοπενάουερ, Στούπης. Ἡ δὲ μετέπειτα γραφθεομένη ιστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ πανεπιστημίου δὲν θέλει ἀρνηθῆ τὸν ὄφειλόμενον αὐταῖς ἐπαίνον.

Τιμολέων Φιλήμων.

Ο γρηγόρος νέος Τιμολέων Φιλήμων, υἱὸς Ι. Φιλήμονος, ἐκδότης νῦν τῆς ἐφημερίδος Λιτένος, προσθήνεγκεν εἰς τὴν δημοσίην βιβλιοθήκην τὰ Ἐπομέμπατα Τρένουλτίου (Trévoux), συλλογὴν περιφυμον κατὰ τὴν παρέλθονταν ἐκανονταετηρίδα, ἐκ τόμων 240, εἰς 8^η. διεδεμματίη στιγμάτι. "Αρχονται δὲ ἐκ τοῦ 1701 καὶ φθάνουσι μέχρι τοῦ 1756 (*).

Πέτρος Πινιατέλης.

Ο ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱατρὸς Πέτρος Πινιατέλης, παλαιὸς συσχολαστὴς ἐν Γερμανίᾳ, προσθήνεγκεν ὥστατως εἰς τὴν δημοσίαν βιβλιοθήκην διὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει προξένου τῆς Ἑλλάδος Κ. Αριστείδου Παλαιολόγου, πολύτιμον συλλογὴν παλαιῶν ιατρικῶν συγγραμμάτων, γερμανικῶν, γαλλικῶν καὶ ἔλληνικῶν, φέρεται περισσαὶ τέμων καὶ φυλλαδίων διτζελίων πολλὰ δικά τούτων εἰσὶν ἀτελῆ καὶ ἐψηρμένα.

Σπυρίδων Κόρμνος.

Σπυρίδων Κόρμνος, Κερκυραῖος, καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας καὶ ιστορίας ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ, εἰς τοῦ διποίου τὴν κυριάτηντα ἐσχάτως περιτῆλθον πολλὰ γειρόγραφα ἀξιόλογα, ὃν κατάλογον ὁ αὐτὸς ἐξέδωκε λατινιστή, ἐχάρισε μέχρι τοῦ νῦν εἰκόσι καὶ δέκα τίμων καὶ δεκαοκτὼ φωλλάδια διαρρόων ποντικάτων εἰς τὴν καθομιλουμένην γλώσσαν,

(*) « Les Mémoires de Trévoix, fondés en 1701 contenaient, comme le Journal étranger et le Journal encyclopédique, de courtes dissertations originales et des critiques des ouvrages nouveaux ; mais les jésuites qui les rédigèrent jusqu'en 1780, mirent tant de partialité dans leurs jugements et tant de violence dans leurs attaques contre ceux qui ne partageaient pas leurs opinions, que cette revue n'a jamais joui d'une autorité bien établie.

Trévoix, si connu par le Dictionnaire universel qui en porte le nom, est un chef-lieu d'arrondissement du dép. de l'Ain. [Encyclopédie des Gens du Monde, etc., Tome vingtième, Paris, 1844.]

τὰ δόποια, δεσμονοταὶ ἀναγκαιότερα πρὸς σύντα-
ριδων Ζαχαρέλιος, καὶ μέχρι τοῦδε οὐ συμφάδειγ-
ξει τῆς γραμματολογίας τῆς νεωτέρας; Ἐλλάδος, μητα τῆς ἔχουτοῦ ἴκανότατος διούς, καὶ ἄλλας ἐντὸς
τοσοῦτον γίνονται σπανιότεροι καθ' ἑκάστην καὶ ἕκ-
όλιγον πεποίθαμεν ὅτι θέλει δώτει. Ο δὲ Μεγα-
λείπουσι παραμελούμενα.
Ἡ ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λειτατος; ήμῶν βιστιλεὺς ηὔδοκης νὰ τιμήσῃ τὸν
θεάτρου ἐπιτροπὴ ζητεῖ τὰ μέχρι τοῦδε συγγεγραμ-
μένα ἡ μεταφρασμένα θεατρικὰ πονήματα εἰς τὴν
καθημίλουμένην γλώσσαν, καὶ ἀμφιβάλλω εἰ ταῦτα
ὑπάρχουσιν ἐν τῇ δημοσίᾳ βιβλιοθήκῃ.

Ἡ κακὴ διάθετις τοῦ κυρίου Κόμματος καὶ ἡ προ-
θυμία τοῦ ὑπουργείου εἰς τὸ πλουτίσαι τὴν μίαν
καὶ ἄλλην βιβλιοθήκην χρειστὰς ἐλπίδας παρέχου-
σιν ὅτι δὲν θέλουσι συγχωρήσαι δῆτα τὰ ἐν χερσὶν
αὐτοῦ χειρόγραφα νὰ ἐξελθωσι τῆς Ἐλλάδος, τῆς
οποίας ἔσονται στολή, ωφέλεια καὶ ἀνάγκη.

Σπυρίδων Ζαχαρέλιος.

Σπυρίδων Ζαχαρέλιος, Λευκάδιος, ἀξιος γάρ: τῷ μακαρίτου Ιωάννου Ζαχαρέλιου, γνωστοῦ ὡς ποιητοῦ διὰ τὰς ἀξιεπαίνους ἐμνούς τραγῳδίας, πολλὰ προσέτι καὶ μετὰ κινδύνου μοχθήσαντος κατὰ τὸν ὑπὲρ αὐτονομίας ἡμῶν ιερὸν πόλεμον, εἰς ἐπο-
χὴν καθ' ἣν ἀμάρτημα καθοσιώσεως ἐλογίζετο καὶ αὐτὸς ὁ Ἑλληνισμός, πατρικὴν παραγγελίαν ἐπιτε-
λῶν καὶ ἐπὶ τόκῳ ἀποδεδούς τὸ κεφάλαιον, προσά-
νεγκεν εἰς τὴν δημοσίαν βιβλιοθήκην ἀξιόλογον συλ-
λογὴν βιβλίων ἐκ τόμων συγκειμένων 563, ἐν οἷς
καὶ πολλὰ σπάνια, μετὰ γνωσίου χρυσοβούλου τοῦ
αὐτοκράτορος Ἀνδρονίκου περὶ τῷ Ἐκκλησιῶν
τῆς Ἡπείρου, δι' ἦν τῇ παγκοσμίῳ τοῦ Δουνά-
γου ἀγαθεῖσαι προσερέρθησαν λιόντι ἀγγλικαὶ 600.

Ο αὐτὸς δὲ ἐπίτηδες ἀγοράσας προσήνεγκε διὰ τοῦ ἑφόρου εἰς τὴν δημοσίαν βιβλιοθήκην τὴν πο-
λύτομον καὶ πολύτιμον Συλλογὴν τῶν Ὑπομη-
μάτων τῆς τῷ Ἐπιγραφῶν καὶ τῆς Φιλολογίας
Ἀκαδημίας, τὰς πρώτας καὶ δευτέρας σειρᾶς ἐκ τό-
μων συγκειμένων 70, ἐν διλοδερματίνῳ συγχώνεται (*).
τὴν Συλλογὴν τῶν Ἐλέγχων καὶ Παρεκβολῶν τῶν
χειρογράφων τῆς Βασιλικῆς Βιβλιοθήκης τῶν Πρ-
ριστίων ἐκ τόμων 17 (**). τὸν Θηταρόδον τοῦ Ἐρ-
έικου Στεράνου τῆς ἀγγλικῆς ἐκδόσεως εἰς τόμους
δέκα, δρούως ἐστιγματένου, καὶ πολλὰ συγγεγέμιστα
νομιματικά καὶ ἄλλα μικρότερα. Ο κύριος Σπυ-

ρίδων Ζαχαρέλιος, καὶ μέχρι τοῦδε οὐ συμφάδειγ-
ξει τῆς γραμματολογίας τῆς νεωτέρας; Ἐλλάδος, μητα τῆς ἔχουτοῦ ἴκανότατος διούς, καὶ ἄλλας ἐντὸς
τοσοῦτον γίνονται σπανιότεροι καὶ ὀλίγον πεποίθαμεν ὅτι θέλει δώτει. Ο δὲ Μεγα-
λείπουσι παραμελούμενα.
Ἡ ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λειτατος; ήμῶν βιστιλεὺς ηὔδοκης νὰ τιμήσῃ τὸν θεάτρου

Ἀντώνιος Καποδίστριας.

Ἀντώνιος Γεωργίου Καποδίστριας, Κερκυραῖος,
ἀνεψιός τοῦ μακαρίτου Κυβερνήτου τῆς Ἐλλάδος,
μόνος γόνος τῆς οικείας ταύτης, προσήνεγκεν εἰς τὴν
δημοσίαν βιβλιοθήκην πολύτομον καὶ πολύτιμον
συλλογὴν βιβλίων πεντούς ὅλης καὶ ἐν διαφόροις
γλώσσαις, ἐκ τόμων συγκειμένων 1830. Μεταξὺ
τούτων ὑπάρχουσι καὶ πολλὰ σπάνια, περίεργα
καὶ ἀναγκαιότατα εἰς τὴν ιστορίαν τῶν πολυπαθε-
στάτων νεωτέρων Ἐλλήνων, ὡς ἀναφερόμενα εἰς
πολλὰ Ἑλληνικῆς γῆς μέρη, ὑπὸ τοὺς Βενετούς, τότε
τελοῦντα. Ἐκ τῆς ἀγκύπης πρὸς τὴν Ἐλλάδα πρέ-
πει νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ὁ νέος κύριος Ἀντώνιος
Καποδίστριας θέλει κληρονομήσει καὶ πολλὰς ἄλ-
λας ἀρετὰς τοῦ μακαρίτου θείου του. Ἡ Λύτου Με-
γαλείότης ὁ Βιστιλεὺς ἡμῶν ηὔδοκης νὰ τιμήσῃ
τὸν δωρητὴν τῷ ἀργυρῷ σταυρῷ τοῦ Σωτῆρος.

Οι ἀδελφοί Μελά.

Οι ἀδελφοί Μελά, κύριοι Λέαν, Κωνσταντίνος,
Βασίλειος καὶ Μιχαήλ, ἀξιος γόνοι τοῦ εὐερθοῦς αὐ-
τῶν πατρός Γεωργίου Μελά, τοῦ τὸ χριστιανικὸν
διαγώνισμα θέσαντος, τὰ πατρικὰ ἔχην ἀκολουθοῦν-
τες ἀκριβῶς, μόλις μαθήσαντες παρὰ τοῦ πρωτάνων,
τὸν διποίνον τιμῶσι τὴν ἔχουταν φιλία, ὅτι ἔχομεν ἐν-
τοῦθι καὶ ἄλλων μὲν βιβλίων καὶ συττυματικῶν
συλλογῶν μάλιστα χρείαν, ἐπεινάτην πρὸς συμπλή-
ρωσιν προσφέροντες εἰς τὴν δημοσίαν βιβλιοθήκην
δύο ἀξιολόγους καὶ ἐπιστήμονες ἐν τοῦτῳ περιοδικῶν
συγγραμμάτων σειράς, τὴν τῆς Ἐδιμούργειον έξ-
τάπεως (Edinburgh Review) καὶ τὴν τῆς Κλα-
σικῆς Ἐφημερίδος λεγομένης (Classical Journal).
Π πρώτη σύγκειται ἐκ τόμων 104, ὃν οἱ τρεῖς
περιέχουσι τοὺς πίνακας, λείποντος ἔτι τοῦ τετάρτου,
ίνα συμπληρωθῆ διόπλιθρας ὁ πίναξ τῶν ἐν
τῆς 101 τόμοις περιεχομένων, καθ' ὃλον τὸ γρο-
νικὸν διάστημα ἀπὸ 1804—1855. Απόκειται νῦν
εἰς τὴν ἐποχίαν τῶν βιβλιοθηκῶν νὰ φαντίσῃ περ-
τῆς εἰς τὸ ἔξτη συνεχείας. Π δὲ δευτέρη συλλογὴ
τύγκειται ἐκ τόμων 40, ἀπὸ 1810—1829. Εἰσι
δὲ πάντες οἱ τόμοι κομφότατα ἐπιτυγμένοι καὶ
διατατηρημένοι ἀριστα. Καὶ διὰ ταῦτα δὲ καὶ διὰ
τὴν ποικιλίαν καὶ ἀξίαν τῶν περιεχομένων εἶναι
δῶρον πολύτιμον, ἀξιον τῆς κοινῆς εὐγνωμοσύνης.

Αὐξάνει δὲ τὴν ἀξίαν τοῦ δώρου ἡ μεγίστη μα-
τριοφροτύνη τῶν δωρητῶν οἵτινες, μικροῦ λόγου ἀ-
ξιον κρίνοντες τὰ προσερέσματα εἰς τὴν πατρίδα,
παρεκκαλεσμένην πρότανην μηδεμίνην νὰ ποιήσῃ μινέτη
τούτου ἐν ταῖς ἐργασίαις. Άλλας τὰ τοιχύτα οὔτε
κρύπτονται, οὔτε ἥτον τοῦτο ἐμοιγε δυνατόν, διότι
πρὸν ἐγὼ λόγον εἴπω, ἡ φήμη ἥτον διαδεδομένη.

Περὶ συμπολιτῶν δὲ καὶ φίλων λόγων ποιούμε-
νος δὲν δύναμαι νὰ ληφθείσω καὶ νῦν τὸ πάτρικυ

(*) Histoire de l'Académie Royale des Inscriptions et Belles-Lettres, depuis son établissement jusqu'à présent, vol. 70 in 4°, y comprise la Table générale.

Ο τελευτικὸς τόμος, εἰσοδής τῆς δευτέρας σειρᾶς, περιέχει τὸν γενικὸν πίνακα τῶν Ὑπομνημάτων, ἐχει δὲ τὴν προλόγην τὰ περι-
άργητα καὶ διερρόμενα φύσαις τῆς περιόδου τοῦτην: Ἀκαδημίας Ἐπιγράφεται διὰ Table générale et méthodique des Mémoires contenus dans les recueils de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres, et de l'Académie des sciences morales et politiques, par M. Eugène de Rogière et M. Eugène Chatel. Paris, 1856.

(**) Notices et Extraits des Manuscrits de la Bibliothèque du Roi (Salle des Nationale προσετέθη δὲ τὸ τέλειον τῆς ἐπιγράφης τοὺς τελευταῖς τόμοις τὸ κατατίτηρον καὶ άλλας. Βι-
βλιοθήκης), Ius au Comité établi par S. M. dans l'Académie royale des Inscriptions et Belles-Lettres. Paris, 1837—1851. 17 τόμοι in 4°.

έδηρος. Χαίρε, φιλτάτη πατρός! Ήπειρος, κρείττονος τύχης αέσικ, κραταιοῦ καὶ ἀνδρίζου, τὰ τέκνα σου, πλούσια ὄντα καὶ γενναῖα, θέλουσι συνδράμει τὰς δυσγερίας σου.

Ἐὰν τῷραχ θελήσωμεν νὰ συγκεφαλωθωμεν εἰς τόμους τὸν καθ' ὅλον τὸ παρελθόν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος εἰς τὴν μίαν καὶ ἄλλην βιβλιοθήκην προσφερθέντων βιβλίων ἀριθμόν, εὑρίσκομεν ὡς ἐφεξῆς.

Προτροφοὶ ζένων τόμοι:	1405
Ἐλλήνων προσφορὲς	5902
Τὸ ὅλον τόμοι	7307

Εἰς ταῦτα δὲ πρέπει νὰ προσθέσωμεν τὰς ἑξῆς δύο ἀκλας προτροφάς. Ο κύριος Μόστρος, δεύτερος διετραπεζεὺς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡραστικῆς πρασδείας διὰ τοῦ διερμηνεῶς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐλληνικῆς πρασδείας κυρίου Βαρότζη, προσθέγκεν εἰς τὴν δημοσίαν βιβλιοθήκην διαφόρων, ἐν διαφόροις γλώσσαις συγγραμμάτων συλλογήν, ἐκ τῶν συγκειμένην φέργιστα ἐξακοσίων, κατὰ τὸν εὐθάνατα ἥδη κατέλογον, μετ' οὐ πολὺ περιμενομένων καὶ τῶν βιβλίων (*).

Καὶ αὗτη μὲν ἡ πρώτη, ὑψηλοτέρας δι' ἀρχῆς εἶναι ἡ δευτέρα προσφορά. Τὰς μεγάλειοτάτης ἡμῶν βασιλίσσης, ήτις, καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος οὖσα, πάντοτε καὶ ἀπανταχοῦ δεικνύει τὴν Θεοτικὴν αὐτῆς μέριμναν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ἐν τῇ πατρικῇ οἰκίᾳ εὑρισκομένην, ἣτον ἀδύνατον γιγαντιαὶ διαφύγει τοὺς περὶ αὐτὴν καὶ ὁ περὶ πλευτισμὸν τῆς ἡμετέρης βιβλιοθήκης ζῆλος. Τοῦτο δὲ νοήσας, καὶ τιμῶν ὁ ἔφορος τῆς ἐν Ὀλδεμβούργῳ βιβλιοθήκης προσήνεγκεν εἰς τὴν πανεπιστημιακὴν βιβλιοθήκην τῶν Ἀθηνῶν διαφόρων συγγραμμάτων ἀξιολόγων καὶ σπανίων συλλογὴν περὶ ἄλλων τε καὶ περὶ αρχαίων πολιτειῶν διαφόρων ἔθνῶν καὶ πόλεων τῆς Εὐρώπης, ἐκ τόμων συγκειμένην 37 τῶν πάντων ἡ τῶν πλείστων τῆς κομψεστάτης ἐλεύθερον εκδόσεως (**). Ἡ μεγάλειοτάτη βασιλίσσης κύρος

νῆσος νὰ δεγῆται εὐπενθῆ τὴν προσφορὰν ταῦτην. Ο κατάλογος εἶναι ἥδη παρ' ἡμῖν, τὰ δὲ βιβλία ἐντὸς ὅλην ἐργάμενα θέλουσι στολίσει τὴν ἡμετέρην βιβλιοθήκην.

Τῶν δύο τούτων προσφορῶν προστιθεμένων τοῖς προηγουμένοις, ὁ δριθυρὸς πάντων τῶν κατὰ τὸ παρελθόν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος προσφερθέντων βιβλίων ὑπερβαίνει τοὺς ὅκτακισχελίους τόμους.

Ο ἔφορος καὶ ὁ πρύτανις, ἐπιθυμοῦντες νὰ ἴδωσιν, ὅταν τὸ θυντόν, τελειοτέραν καὶ πλουσιότεραν τὴν βιβλιοθήκην, ἵνα μηρόν τι ἀνακουρισθῇ καὶ ἡ κυβέρνησις τῆς συνεχοῦς δικαίου, ἐστοχάθητην νὰ ἀποταθῇ ποὺς δύναμεῖς τῶν ὑποίων ἡ φιλογένεια εἶναι διὰ πάστης δοκιμῆς δεδοκιμασμένη. Κυρρών λοιπόν πρὸς διαφόρους πλουσίους δύναμεῖς περὶ διαφόρων συλλογῶν ἀναγκαίων, λεπιποντῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ, καὶ ἐν μέρει δὲν ἀπέτυχον. Ο ἐν Τεργέστῃ γεννητὸς καὶ παντὸς ἐπικίνου ἀξιός γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κύριος Ἀγγελος Γιαννικέστης ἐδωκεν ἡμῖν οὐχὶ ἐλπίδας, ἀλλὰ ὑπόσχεσιν ὅτι θέλει φροντίσει περὶ τῶν αἰτηθέντων. Εὔπορικαι περιπέτειαι ἐπικήρυκον ἀλλης ἐκ Δονδίνου αἰτηθέστης καὶ ἐλπισθείσης συλλογῆς ἀποτυχίαν· τοῦτο δημος οὔτε τὴν προθυμίαν, οὔτε τὴν εἰς τὸ ἑξῆς προσπάθειαν τῶν ἀνωτέρω θέλει κιολύσει, ἐνθυμουμένων τὸ ἐπὶ ἄλλῳ μὲν σκοπῷ ἔτιδεν καὶ ἐνταχθῆ ὅμως ἀρμόδιον ἴταλικὸν ῥετόν chi dura vincere.

Αλλὰ καὶ διὰ πάντων τούτων ἡ βιβλιοθήκη ἀπέχει παραπολὺ τῆς ἐπιθυμητῆς τελειότητος, στερουμένης πολλῶν νέων, ἐπιστημονικῶν μάλιστα, συγγραμμάτων. Επειδὴ δηλ. καὶ οἱ χριτιζούσαι χριτιζούσαι δοκιμασθεῖσιν αὐτοῖς ἡ δοκιμασθεῖσιν, καὶ οὐγί δοσῶν ἡμεῖς γρηγορεῖς, καὶ οὐκεὶ αἴτησιν προσφοράται δὲν εξαρκοῦσι πρὸς τὸν σκοπόν, διὰ τοῦτο οὗτοι μὲν, καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ δεύτεροι εἶναι πάστης εὐγνωμοτύνης ἀξιοῖς, ἡμεῖς δημος κατὰ αὐτῶν τὸν τρόπον οὐδέποτε θέλομεν ἀποκτήσαι βιβλιοθήκην συστηματικήν. Θέλομεν ξέρεις βιβλίων, μεταξὺ πολλῶν καλῶν καὶ πλευρῶν ὀλίγων χριτιζούσαι ἀνωρελῶν πολλάκις καταργούντων τὸν τόπον, οὐδέποτε δημος συγγραμμάτων σειρὰν τακτικήν, ίκανήν πρὸς τελείων, ιδιαιτέραν καὶ συντριβὴ σπουδὴν τούτου η ἐκείνου τοῦ κλίδου. Επειδὴ δὲ ἡ ἡμετέρη βιβλιοθήκη, ὡς βιβλιοθήκη οὐχὶ μόνον τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ, εἰ θέλει, καὶ τῆς Ἀνατολῆς συμπάστης, πρέπει νὰ ποιεῖται μέγιος συλλαβῆς πᾶν ἐλληνικὸν καὶ περὶ ἀληνικῶν γεγραμμένον, πάσας τὰς ἐπιστήμους ἀκαδημαϊκῆς συλλογῆς καὶ πᾶν ἐν γένει πρὸς συστηματικής βιβλιοθήκης σύστασιν ἀναγκαῖον, διὰ τοῦτο, ζητεῖ τὸν μέγιο τοῦδε, ἄλλος τρόπος ζητεῖσθαι. Εγὼ νομίζω δὲτι διαδεκτησύναις δράγματι καὶ ἔτος ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ εἶναι ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα.

typographique, mais encore comme intéressants sous le rapport du sujet.» (Encyclopédie des Gens du Monde, etc. Tom. neuvième, Paris, 1837.)

(*) Εὐτυχῆς ἐρθεστη καὶ τὰ βιβλία ταῦτα εἰς τὴν βιβλιοθήκην.
(**) « Cette famille, (Elzevir κυρίας Elzevier) qui habita Amsterdam et Leyde pendant les années 1592 à 1680, a transmis son nom à la postérité par les meilleures éditions sorties de ses presses et qui sont encore recherchées des amateurs. »

Bien que les Elzevirs aient été surpassés comme éditeurs, et aussi sous le rapport de leurs éditions grecques et hébraïques, par les Estienne de Paris, ils ont gardé le premier rang pour l'élegance des caractères et la beauté de l'exécution. Leurs éditions de Virgile, de Térence et autres classiques latins, celles du Nouveau - Testament, des psaumes ornés de lettres rouges, sont des chefs-d'œuvre de typographie, tant pour leur bel aspect que leur correction. On raconte que les Elzevirs avaient un principe: c'était de faire corriger leurs épreuves par des femmes dans la pensée qu'elles seraient moins disposées à introduire dans les textes aucune altération qui leur fût propre. Les Républiques, recueil de 62 petits volumes in 16 sur la politique et l'histoire, qui ne sont pas tous imprimés par les Elzevirs, ont été conservés non-seulement comme monuments de l'art

Ταῦτα, εὐκαιρίας δοθείστης, εὐτελέστως καθισπέ-
βελον καὶ εἰς τὸν φιλόμουσον ἡμῶν ἡγεμόνα καὶ
εἰς τοῦτο, ως εἰς πᾶν παλόν, ἔδειξε τὴν βιοτικι-
τάτην διάθεσιν καὶ προθυμίαν. Εἰς τὸ ὑπουργεῖον,
τὸ ὅποῖον οὐδέποτε θέλεις δεγχθῆ νὰ μένῃ κατόπιν
τοικύτης διαθέσεως καὶ τοισύτων ἄλλων αὐτοῦ
διεγμάτων τῆς περὶ τὰ καλὰ μεσίανης, ἀπόκειται
γὰ ἐνεργήσῃ τὰ περιτέρω τὰ δὲ βιοτικά σώ-
ματα τὰ ὅποια πάντατε, περὶ πατέσιν καὶ τιμῆς
τῆς Ἑλλάδος ὅντος τοῦ λόγου, οὔτε φειδῶ, οὔτε
βραδυτῆτα ἔδειξην, θέλουσι δειχθῆ καὶ εἰς τοῦτο
γενναιότατα, παντὸς δισταγμοῦ περὶ τούτου ἀπέργω-

Ἐκ πάντων τούτων ἔκπατος βλέπει ὅτι ἡ βιοτική
θέση, ἐκ μικρῶν ἀρέσκειν, ἐπὶ μέγκ καὶ γρήγορης καὶ
καθ' ἐκάστην αὐξάνει. Ἀλλ' ἡ αὐξήσις καὶ ἡ πληθὺς
τῶν βιοτίων δὲν πλατύνει καὶ τὸν πόπον, ἀπ' ἐναν-
τίου καθ' ἐλάστην ἀποδεικνύει αὐτὸν ἐπὶ μᾶλλον
καὶ μᾶλλον μικρότερον. Ο σχεδιάτας καὶ κτίσας
τὸ οἰκοδόμηκα τῆς βιοτικῆς οὐδέποτε προείδε
βεβαίως ὅτι τὸ πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν ὥριτμένον μέ-
ρος τοῦ πανεπιστημίου θέλει κατκυτήσει, προϊόντος
τοῦ χρόνου, ὅλως διάλογος ἀνεπαρκεῖς καὶ ἀνίκανον,
φέρον προσάτι καὶ τι δυσάρεστον θέσμα. Καὶ τῷ
ὅντι, ὃσῳ εὐάρεστον ἀκούσμα εἴναι ὁ διάγορᾶς καὶ
προσφορᾶς πλουτισμὸς τῆς βιοτικῆς, τοσούτῳ
λυπηρὸν τὸ βλέπειν τοσαῦτα πολύτιμα βιοτία κατὰ
γῆς ἐρήμημένα, δι' ἔλλειψιν τόπου, ὑπὸ κάκως βιο-
πτομένων καὶ ὑπὸ τῶν ζωῶντων καταδιρωσκομένων.
Ἡ εὐφορία θέλει σπεύσει νὰ ἐκθέσῃ τὰ περὶ τούτου
εἰς τὸ ὑπουργεῖον, τὸ ὅποιον τοσοῦτον σπουδῶν
πρᾶγμα δὲν θέλει παραμελήσει ἀδιόρθωτον.

"Ἄγαλμα.

Ως ἄρχισαν ἐκ τῆς γενναιοτάτης προσφορᾶς τοῦ
κυρίου Δ. Βεναρδάκη, οὔτε καὶ περαιώ τὸν περὶ¹
τούτου λόγον δι' ἄλλης λαμπροτάτης προσφορᾶς.
Ο μοίραρχος κύριος Παναγιώτης Δελιωνᾶς, ζηλωτής
ῶν τῶν καλῶν, μεγάλως τιμῶν τὰ σωζόμενα λεί-
φηνα τῆς προγονικῆς ἡρώων καλλιτεχνίας, καὶ φιλο-
τικούμενος δι' αὐτῶν νὰ καστρίσῃ τὰ ἡμέτερα κα-
θημέριατα, εἰλικρινῶς φιλίας πρὸς ἐμὲ τρέφων αι-
σιήματα, προστίνεγκεν, ἐμοὶ χαρέσμενος, εἰς τὴν δη-
μοσίαν βιοτικήν λιθινού ἀγκλυμάτιον, καλλιστον
ἀκέριον καὶ ἀβλαβές, τὸ τελειότερον ἵσως κατὰ
τὴν δικτύρωσιν πάντων τῶν ἐν Ἀθηναῖς, ἵνα μέντοι
διὰ παντὸς αἰώνιον καὶ ἀντοχήρετον αὐτῆς καστρίμηται.
Ἡ γαρά μου εἴναι ἀνυπέρβλητος, διότι δι' ἐρωτὲ
πέκτησεν ἡ βιοτική τοιοῦτον πολύτιμον δῶρον
δὲν δύναμαι ὅμως νὰ σιωπήσω ὅτι ὁ κύριος ὑπουρ-
γὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς πατέσις μετ' ἀ-
ξιεπαινού προθυμίας καὶ ζῆλου συνήργησεν οὐκ ὁ
λίγον εἰς τὴν ταχυτέρων εὐοδῶσιν τοῦ πράγματος.
Καὶ ὁ μὲν ἔφορος τῶν βιοτικῶν θέλει ψροντίσει
περὶ τῆς καταλλήλου ἐντὸς τῆς βιοτικῆς θέσεως
καὶ σφραλοῦς τοῦ ἀγκλυμάτου διατηρήσεως, οἱ περὶ²
τὰ τοικύτα δεῖνοι θέλουσι τὸ περιγράψει, τὸ δὲ
κοινόν, τεπόμενον εἰς τὴν θέσην, θέλει θαυμάσει
τὴν ἀργαλαν τέχνην, θέλει τιμῆσαι τὴν προσφοράν,

τοῦ κυρίου Δελιωνᾶ, καὶ θέλει φιλοτικῆν νὰ μιμη-
θῇ τὸ παράδειγμά του, δι' βεβαίως, ἔτι φιλοτικό-
τερος γενόμενος, δὲν θέλει μάνει μέγρι τούτου.

19. Ἡ γένει Πανεπιστημιακὴ Σύγκλητος.

Ἡ νέα πανεπιστημιακὴ σύγκλητος, ἐγκριθέντος
πρὸ πολλοῦ ἥδη τοῦ πρωτότυπου καὶ τῶν καστριτό-
ρων, καὶ ἐκλεγθέντων τῶν τεσσάρων συγκλητικῶν,
ἥδη συνεκροτήθη. Οἱ ταῦτην συνιστῶντες εἶναι οἱ

Πρύτανος	Φίλιππος Ἰωάννου
Αντιπρύτανος	Κωνσταντίνος Ἀσώπιος
Καπετάνιος τῆς Θεολ. σχολῆς	Διονύσιος Κλεόπας
Τῆς νομικῆς	Βασίλειος Οἰκονομίδης
Τῆς ιατρικῆς	Νικόλαος Κωστής
Τῆς φιλοσοφικῆς	Νικόλαος Κοτζιάς
Συγκλητικοὶ ἐκ τῶν αρχαίων Ἀλέξανδρος Βενιζέλος	Πέτρος Παπαρήγοπουλος
Συγκλητικοὶ ἐκ τῶν νέων	Σπυρίδων Πύληνας
	Γεώργιος Πρινάρης.

Βουλευτὴς τοῦ πανεπιστημίου ἔξελέγειται Ἀλέ-
ξανδρός Ράγκαβης, καθηγητὴς τῆς Ἀργυριολογίας.
Πεπείσμεθα διότι οὔτε εἰς φιλοπονίαν, οὔτε εἰς ζη-
λον ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ πανεπιστημίου θέ-
λει ὑποχωρήσει ἢ νέα αὖτη σύγκλητος μετὰ τοῦ
βουλευτοῦ τοῦ πανεπιστημίου.

Τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τῶν τεσσάρων
συολῶν τοῦ πανεπιστημίου, πρὸ πολλοῦ ἐκδοθέν,
προτιμᾶται εἰς ἐπιμελῆ ἀκρότεστον τοῦ φιλοκλητεῖς νέ-
οις, οἵτινες ἀπανταχθήσει ἀπανθίζοντες τὰ χρήσι-
ματαν καὶ καλὸν θέλουσι γέναια χρήσιμοι ἐκντοῖς καὶ
τέμιαι τῷ πατρῷ.

20. Τὸ προσδοκώμενον μέλλον.

Ἐργούμενον εἶναι τὸ εἰλικρινὸν καὶ τελευταῖον ιε-
ράλικυν τοῦ λόγου, τὸ προσδοκώμενον μέλλον. Κατὰ
τὸν ἀρχαῖον λόγον καὶ κατὰ τὸν ἀληθεῖαν ἀδηλον
τὸ μέλλον καὶ ἀδιαίσθατον τῆς ἀνθρωπίνης διανοίᾳ καὶ
φρονήσει (*). Τὸ πάραγοντας διάμως καὶ περιστάσεις καθ'
ἄς δυνατόν ἐκ τοῦ παρελθόντος νὰ εἰκάσωμεν, μέλ-
λον ὁ ἥπτον ἀσφαλῶς, περὶ τοῦ μέλλοντος. Κανούμενη
τὸ αξιώματος τοῦ λειτουργίου ὅτι τὸ μὲν παρελθόν
ἐξῆγεται τὸ ἐνεστώς, τὸ δὲ παρελθόν καὶ ἐνεστώς ἐν-
δαικνύουσι τὸ μέλλον, πρέπει ἐκ τοῦ παρελθόντος,
ἀνθρωπίνων κρίνοντες, νὰ εἰκάσωμεν λαμπρόν τὸ
προσδοκώμενον μέλλον τοῦ πανεπιστημίου Ὅθω-
νος. Ἡ δὲ λαμπρότης ἀργεται μετὰ τὴν διόρθω-
σιν τῶν ἐλλειμμάτων.

Ἐγειρέται μετὰ τὸ πανεπιστήμιον Ὅθωνος;
Ηθελεν εἶναι ὅντως τὸ ὅγδοον θεῖμα τοῦ κόσμου,
εἰπερ Ἰταλοί, Γάλλοι, Ἀγγλοί καὶ Γερμανοί, ἀπ'
αἰώνων παιδεύσμενοι καὶ πρὸς τὸ τέλειον παρα-
σκευαζόμενοι, παραπονοῦνται καθ' ἑκάστην περὶ τῶν
ἐν τοῖς παιδεύτηροις αὐτῶν ἐλλειμμάτων (**), ἡμεῖς

(*) "Ἄστειον τὸ μὲν ἀλόν ἐπεστίν ἀνθρώποις
(Δημ. Ροδίων, Ἔλευθερ. Β.).

(**) "Ἐν τῷ πρωτηκανεύσιον Ἐδμενοργεῖον Ἐξετάσεις [ἀρ. 116]

δὲ οἱ γθετινοί, διὰ θανατίμων λεγομένων πυθημά-
των, ἐφθάσαμεν εἰς τὸ τελειώτατον καὶ ἀναμέρτη-
τον. Μετὰ παρθητίκες ἔξολογοῦμεν ἐνώπιον τοῦ πυ-
πληθοῦς καὶ αὔστοτοῦ τούτου ἀκροατηρίου διτι, οὗτε
πανάριστα τὰ πάντα εὑρίσκων εἴπει πάμπολος καὶ
πανευρημιστής, οὗτε παγκακιστής ὅμως καὶ παμ-
φέκτωρ γίνομαι. Ἐπαινῶ τὰ μέχρι τοῦδε καλά, νο-
μίζω πρόσδον τὴν αἰσθησιν τοῦ ἐλλείμματος, ὡς
εἰς τὸν δέρμαστον ἡ αἰσθησις τοῦ ἄλγους εἶναι ση-
μεῖον βελτιώσεως, ἀλλ' ως ὁ μέχρι τοῦδε καιρός
καὶ ἡ σύνεσις διώρθωσες πολλὰ προγενέστερα, οὗτα
πειθομένοις ὅτι ὁ μέλλων χρόνος καὶ πάλιν ἡ σύνεσις
τῶν διεπόντων θίλει διορθώσει καὶ εἰς τὸ ἔξης
δέλλα.

Ἐπειδὴ τὸ πανεπιστήμιον λαμβάνει τοὺς διδα-
σκομένους ἐκ τῶν γυμνασίων, ὡς ταῦτα ἐκ τῶν
συγγενεῶν, ἡ σύνταγος ἐπιμέλεια τοῦ ὑπουργείου
τεροὶ μεταρρύθμισεως τῶν σχολείων καὶ γυμνασίων,
θέλει ἐπενεργήσει βεβαίως πρὸς βελτίωσιν τοῦ πανε-
πιστημίου, διότι διπολλοὶ μᾶλλον παρεπενεταιμένοι προ-
έρχονται οἱ διδαχθησόμενοι, τασσόντωρ τελειότεροι
ἔξελεύσονται.

Ἐπειδὴ μάνον ἐκ τῶν τροφίμων τοῦ φιλολογικοῦ
φροντιστηρίου, μάλιστα δὲ τῶν ὑποτρόφων, περι-
μένονται διδάσκαλοι διὰ τὸ Κράτος; καὶ διὰ τὰ ἔξω
μέρη, διὰ τοῦτο φχνερὸν διτι ἡ ἐκλογὴ τῶν τοιού-
των καὶ ἡ μετέπειτα περὶ αὐτῶν φροντὶς θέλει φέ-
ρει ἀποτελέσματα πολὺν κρείττονα παρὰ τὰ μέχρι
τοῦδε. Ἐπειδὴ τὸ ὑπουργεῖον εὑρίσκει τὰ νομοθε-
τικὰ σώματα πάντοτε εὐδιάλιτα καὶ προθυμότα-
τα καὶ εἰς πάταν ἀλληλην αὐτοῦ αἴτησιν καὶ
εἰς τὸ περὶ μισθιδοσίας τῶν καθηγητῶν, ὅτι πρέπει
νὰ ἀποκατασταθῇ εἰς τὴν ἀρχαίνην τάξιν, τοῦτο
πράττον καὶ δικαίως καὶ ἐπωφελῶς εἰς τὸ πανεπι-
στήμιον, οὗτινος ἐπαξίως προίσταται, θέλει πράξει.
Διὰ τῆς δικαίους δὲ ταύτης πράξεως, ἐκτὴς τῶν ἀλ-
λων καλῶν, λείπουσι καὶ τὰ σχόλια τῶν παραπο-
νουμένων διτι ἀδικοῦνται· καὶ τοῦτο εἶναι ἀναντιρή-
ργήτως εὐχρέστησις οὐχὶ μικρά. Ἐπειδὴ τὸ ὑπουρ-
γεῖον ἐφρόντισε περὶ κανονισμοῦ τῆς βιβλιοθήκης,
πειθομένοις διτι δὲν θέλει παρχελήτει· καὶ εἰς τὸ ἔξης
τὰ ἐν αὐτῇ διορθώτιμα. Καὶ πρῶτον μὲν, ὡς ἔρ-
γη τὴν μέριμναν καὶ συνδρομὴν περὶ καταλόγου,
διὰ τὸν διποίον φιλοτίμως καὶ μετὰ μέρθιων ἀπό
πολλοῦ προεργάζεται ὁ ὑπέρφορος Γεώργιος Ἀπο-
στολίδης, θέλει φέρει καὶ εἰς πέρας δλον τοῦτο τὸ
σπουδαιότατον ἔργον. Καὶ οὗτο τὸ ὑπουργεῖον τῆς
δημοσίας παιδείκες θέλει ἔχει τὴν ἀτελεύτητον δό-
ξαν διτι κατέστησε τὴν βιβλιοθήκην ἐπωρελῆ, διότι
βιβλιοθήκη ὅνει καταλόγου οὕτε πολὺν χρήσιμος,
οὕτε ἀσφαλῆς εἶναι, ἐπεκνιλαμβάνω οὕτε ασφαλῆ.

Πέσχύτως πειθομένοις διτι τὸ φιλόμουσον ὑπουργεῖον
θίλει διορθώσει καὶ ἄλλο τι, τὴν βιβλιοθήκην ἀπο-

εθίσκεται ἀρθρὸν ἐπιγραφόμενον The Licence of Modern No-
velists ἀρχόμενον ἐκ τῶν Εἰδῶν.

* To give the young any direct instruction in morals or
politics, unhappily forms no part of the customary and es-
tablished system of modern English education. *

βλέπον, οὐχὶ μικροῦ λόγου ἀξίον. Ἐν τῷ δημοσίᾳ καὶ
πανεπιστημιακῇ βιβλιοθήκῃ ἔχομεν βιβλία τυπωθέντα
ἐν Δουβλίνῳ, ἐν Λονδίνῳ, ἐν Παρισίοις, ἐν Αμερικῇ,
ἐν Πατρουπόλει, ἐν Μόσχᾳ, ἐν Βαστᾶνι, ἐν Φιλα-
δελφίᾳ τῆς Ἀμερικῆς, καὶ λείπουσι βιβλία ἀπ-
δεδομένα ἐν Ἑλλάδι· ἡ καὶ ἐν αὐταῖς Ἀθήναις. Ὅ-
ταν δὲ ζητίσωμεν αὐτὰ πρὸς σύνταξιν τῆς νεωτέ-
ρας ἡμῶν γραμμικούλογίας, δὲν θέλομεν τὰ εὑρεῖ.
Πέποιθε δὲ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῆς δημοσίας πα-
δείας, ἀγρυπνον πάντοτε δι τοι πρόθυμον περὶ τὴν
διάρθωσιν τῶν μὴ καλῶς ἔχόντων, θέλει ἐνεργήσει
διὰ νόμου ἴδιαντέρου, ὥστα μὴ πωλήται βιβλίον ἐν
ὅλῳ τῷ Κράτει, πρὶν εἰς τὰς βιβλιοθήκας κατατε-
θῶσι· τὰ δὲ τοῦ νόμου ὅριζόμενα ἀντίτυπα παν-
τὸς ἐκδιδέμενου, ὡς γίνεται εἰς δλα τὰ μέρη τοῦ
κόσμου, διποι ὑπάρχουσι βιβλιοθήκαι δημόσιαι.

Ἐγὼν τὴν βιβλιοθήκην δευτέραν οἰκεῖν μου καὶ
ἄλλο τι παρετέρητα οὐχὶ ἡτον ἀξίον τῆς προσογγῆς
τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας. Καὶ ἀναγνώσκοντες
καὶ ἀλλως ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ ἐργαζόμενοι ταράττον-
ται καὶ κωλύονται ὑπὸ τῶν ἀκαρίων καὶ καθωριῶν
ἐπισκέψεων, οὐχὶ μόνον ἀνθρώπων κατατε-
θῶσι· ἀλλα τὰς ἀκαρίας πρὸς τὰ ἔθνικὰ καθιδρύματα κανου-
μένων, οἴτινες, θεαταὶ γινόμενοι ἀπροσδοκήτων πραγ-
μάτων, τὰ διοῖα οὐδὲ ἐφαντάσθησαν βεβαίως οἱ πα-
τέρες καὶ ήμῶν καὶ αὐτῶν, καὶ τέρπονται καὶ εἰς
αἴσησιν αὐτῶν φιλοτιμοῦνται, ἀλλὰ καὶ ἐκείνου τοῦ
εῖδους, τὸ διοῖο διὰ τοῦ μέσου χαρακτηρίζει τὸ
κοινὸν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ γυναικῶν προσέτι μετὰ
βρεφῶν θηλαζόντων εἰς τὸ στήθος. Ἀπαγε τῆς βλα-
σφημίας διτι ἔγω θέλω νὰ ἐμποδίσω τοὺς θεαταὶς
τὴν ἐλευθέραν εἴσοδον, τούναντίον καὶ εἰς τὴν βι-
βλιοθήκην καὶ ἀλλαχοῦ ἐπιθυμῶ νὰ ἔγω τέσσαρες
θύραι, εἰ δυνατόν, ἀνοικτά, ἵνα πάντες οἱ χρήσον-
τες συνειδίσωσιν εἰς τὴν θέσαν τῶν καλῶν, δὲ τῆς
θέσας γοητευθῶσι καὶ εἰς τὰ περιτέρω. Ὅταν δημω-
σιονομηθῇ τὸ πρᾶγμα διτε, περιορίζομένων τῶν
ἀκαρίων ἐπισκέψεων εἰς ήμέρας τῆς ἑδομάδος ἢ
εἰς δηρας ὀρισμένας τῆς ήμέρας, τότε καὶ οἱ ἐν τῇ
βιβλιοθήκῃ, μένουσιν ἡσυχώτεροι καὶ οἱ θεαταὶ πλη-
ροῦσι τὴν ἔκταῖν περιεργίαν, τιμῶτες μᾶλλον
τῶν χρόνων καὶ τὴν τάξιν, τὰ δὲ θεάσιμα γίνονται
τεθηστότερα. Ἐννοεῖται δὲ διτι διὰ τοὺς ξένους πρέ-
πει ἐν πάσῃ ὥρᾳ τὰ πάντα νὰ ἔγω ἀνοικτά.

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἐπισκεπτόμενοι τὴν βιβλιοθήκην
ἐπεθύμουν νὰ ἰδωσι καὶ τὸ μουσεῖον τῆς Φυσικῆς
Ιατροίας, ἐσυμφωνητα μετὰ τοῦ προέδρου αὐτοῦ
ὄπως τρίς τῆς ἑδομάδος εἰς δηρας τῆς ήμέρας ὀρι-
σμένας νὰ μένῃ ἀνοικτόν. Ἀλλ' οὗτα γίνεται τοῦτο,
οὗτε γινόμενον εἶναι ἀκίνδυνον, διότι πρὸ δύο η τριῶν
ήμερῶν θεατής, καὶ κατ' εύτυχίαν οὐχὶ Ἑλλην, ἐ-
προσπάθει διὰ μαχαιρίου νὰ ἀποκόψῃ ἀπόσχιδας
τεράτωδους κήτους. Εἶναι λοιπὸν φχνερὸν διτι καὶ
τοῦτο ἀπαιτεῖ διέρθωσιν καὶ ἐξαρχίλαισιν.

Ἐλπίζω διτι ὁ διάδοχός μου, εύτυχέστερος ἐμοῦ
γενόμενος, θέλει ἀναγγεῖλαι βεβαίως ὑμῶν εἰς τού-
πιὸν ἔτος καὶ τούτων καὶ τῶν προηγουμένων ἐπι-
θυμητῶν τὴν πλήρη ἐκπλήρωσιν. Τούτων δὲ γενομέ-

Τοιούτη, δημόσια μετέποιτα, διεκδίκων καλῶν πρασιθή
χης, ή ἀληγορική τοῦ πανεπιστημίου λαμπρότης.

Πρὸς τὴν νέαν γενεὰν ἀποτείνων τῷρκ τὸν λόγον νομίζω διτὶ εἰς ὅλην γας ἄλλας περιεπάτεις ἀρμόζει ὡς ἐνταῦθα, τὸ τοῦ Σωκράτους τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν λέγειν (*). Πείθουμαι δηλ. ὅτι οὕτε θέμια τερπνότερον, οὕτε ἀκούσια καὶ διδύτερον εἰς τοὺς ππόρθους αὐτῆς εἶναι παρὰ τὴν εἰδίκειανίαν τῆς Ἑλλαδὸς καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος. 'Ως ἔγκοδλοι μεθ' ἔχυτῶν φέροντες τὸ εἰδώλον τῆς γηραιᾶς ταύτης μητρός, καὶ εἰς τὰς εὐτυχίας αὐτῶν θέλοντων αἰσθάνεσθαι μαῖζανα χρέον, ὡς ίκνωτεροι γενόμενοι βοηθῆσαι αὐτήν, καὶ εἰς τὰς δισγερεῖας δλιγχωτέραν λύπην, ἐνθυμούμενοι ὅτι, τοιούτον σύμβολον ἔχοντες, εἰς πᾶσαν δυστυχείαν πρέπει γὰρ ἥνται παρεπτεκεναιένοι.

*Ἐπειδὴ δὲ γένετος ὑπάρχει νόμος ὅτι οἵτις σπείρει, τοιχύτε καὶ θερίζει, θέλουσι σπείρεις βεβήσιως καλά, ἵνα θερίσωσι καὶ καλά. Εἰ τὰ παρὰ τῆς προσθυτέρας γενεᾶς σπερέντα ἐπενέγκον τοὺς σημερινοὺς καρπούς, οὐχὶ βεβήσιως εὐκαταφρονήτους, τὰ παρὰ τῆς γεωτέρας σπερέντα, ἀγλωτέρων ὄντα, θέλουσιν ἐπενέγκαι καὶ ἀγλωτέρους καρπούς.

Τὰ ἔργα τῆς πρεσβυτέρων γενεσίς εἶναι ήδη περιττά τέλη, καὶ δρογόνται τὰ τῆς γεωτέρων θήτες, ἀντὶ γάρ ἐπιτερπίης αὐστηρώδεις, πολλάκις ἀδίκως καὶ ἐχυτῶς

προσέτι οὐ συμφερόντως, εἶναι κακιρδές νὰ συλλογισθῆ
δτι, καὶ ἐν τοῖς πράγμασι καὶ ἐν τοῖς γράμμασι
διαδεχομένη τὴν παύσην, οὐγὲ οὐταὶ τὸ πρέπον καὶ
δικαιον, ἀλλὰ οὐταὶ χρέος πρέπεις νὰ γένη, κρίττων,
καὶ τοῦτο εἶναι παντὸς ἀληθινοῦ "Ελληνος ἔγκαρ-
διος εὐχή".

‘Ο μέγας καὶ πολυμετέλητος ἐπικριτὴς τοῦ! Θυμ-

ρου, ὁ ἴταλὸς Καισαρόποτιος, καταδικάζει τὸν ποιητὴν ὅτι παρεισάγει τὸν "Βετορα εὐχόμενον ὑπὲρ τοῦ
ἰδίου ψίου ἵνα δειχθῇ τοῦ πατρὸς ἀμετρων" (*), καὶ
τοῦτο ἐπὶ λόγῳ δῆθεν ὅτι « I diritti dell'amor
proprio sono ancor più estesi e delicati di
quello dell'amor paterno » ὅτι ὅπλ. ἡ φιλαυτία
ἰσχύει πλέον τῆς πατρικῆς στοργῆς. Μετὰ πατρό-
σίς κηρύγτων καὶ νῦν, ὡς πάντοτε, ὅτι ὡς ἀβοτός
ἄγχιμος ὁ Καισαρόποτιος οὔτε νὰ φέσθενθῇ, οὔτε νὰ
κρίνῃ ἥδυντο περὶ πατρότητος καὶ υἱότητος, νο-
μίζω ὅτι ὁ στέγος τοῦ Ὄμήρου, ἔξηγῶν τὴν μερί-
στην ταπείνωσιν καὶ μετριοφροσύνην, καὶ οἷον ἀλο-
καύτωμα προσφέρων εἰς τὴν πατρικὴν στοργὴν, τό-
τας ἄλλας μεγαλαυχίας τοῦ ἕρωος, εἶναι ἐκ τῶν
θαυματών τοῦ ποιητοῦ, δεικνυομένου καὶ ἐν τού-
τοις, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις, μεγάλου καρδιογνώστου,
τὴν δὲ περὶ τούτου καίσιν ἀνατίθεμαι εἰς τὰς καρ-
δίας πάντων τῶν ἀγαθῶν πατέρων.

Τούτου δὲ τοῦ γενικαῦ ἐφαρμοζομένου ἐνταῦθι, ὡς
βλαστοὶ τῆς νέας γενεᾶς, ἡμεῖς μὲν καὶ ὡς Ἑλλη-
νες, πρεσβύτεροι, καὶ ὡς διδάσκαλοι, πατέρες βυτῶν
ἱκέτεων, ἐπευχθυνθείς υἱῶν τὰ τοῦ Ἑιτορεῖ, οὓς εἰς
δέ, ἐκ κρειτόνων φρυγάνεντοι καὶ κρείττον ἔγοντες
μέλλον, ὑποχρεοῦσθε πρὸς τοῦτο, καὶ οὕτων εἶναι
ἐγεροπή τὸ ἐναγκάσιον.

Αλλὰ καὶ ὑμεῖς οἱ πρεσβύτεροι ἔχομεν ἄλλους πατέρας, καὶ οὗτοι πάλιν ἄλλους, ὡς οὐν ἀναβι- νοῦντες φθάσαψαν. εἰς πατέρας πατέρων, εἰς προπά- τορες, πολλῶν ἄλλων κρείττονας. Καὶ εἰ λίγην θρασὸν καὶ παράτολμον τὸ εἶπεν ὅτι τούτους πρέ- πει νὰ ἔγητε ἐφαυτῶν, πρὸς τούτους πρέπει νὰ διαχωνίζητε καὶ οὐχὶ πρὸς ἡμᾶς, εὐλογώτατον ὅμιλος τὸ ἀπακτῆσαι δύνας τούτων ἀξιοὶ ἔκγνοις διειρθῆτε, ὅπτε, τὸν μέγινον κόσμον περιεργόμενος, μετὰ θάρβους καὶ μεγάλορροσύνης νὰ λέγητε εἴμας καὶ εγὼ Ελλην, ὡς ὁ νεας Ἐταλὸς ἔλεγεν anche io son pittore.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ δέκατος ἔγγυτος αἰών αὐγῇ μόνον
ἔχει παρελθὸν τεράστιον, ὡς ἐν τῷ περὶ Θεμελιω-
σεως τοῦ Βαρβακείου Λυκείου λόγῳ ἔλεγον; ἀλλὰ
δεινόνει καὶ μέλλον, κατάνυχογίαν, μάλλον τερά-
στιον, λίαν ἐγκυμοτίνον, μεγάλη καὶ θαυματτὰ ἐγ-
κυμονοῦν πρᾶγματα, εὐχάριστα πάντες, Ἑλληνες
καὶ Φιλέλληνες, ὅπως τὸ μέλλον τοῦτο ἀποδῆ ἐπ'
ἀγαθῷ τοῦ πανεπιστημίου, ἐπ' ἀγαθῷ καὶ εὐκλείᾳ
τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἀγαθοῦ αὐτῆς, ἡγεμόνος, οὐ-
τινος τῷ ὄνοματι τιμάται τὸ πανεπιστήμιον, ἐπ'
ἀγαθῷ τῆς σεβαστῆς ἡμῶν βραχιλέσσης θεῖς, τιμῶσα

(*) οὐκτὸν δὲ μὲν Ἰππίας ἀκούσας ταῦτα, φέρετο ἐπιστολάς τοι-
τον, οἵτινες οὐ, εἴησθε, οἱ Σόλερτοις, οἰκεῖα τὰ καύτα λέγεις, οἱ ἔγινα-
πάλκις ποτέ ποιοῦσσαν; Καὶ οἱ Σόλερτοις, οἱ δὲ γὰρ τούτου δευτε-
ρεῖοι, οὐκοῦν ὁ Ἰππίας, οὐδὲν μὲν τὰ καύτα λέγει, ἀλλὰ κα-
τερού τῶν αὐτῶν. Σὺ δέ τοι ποιεῖς τὰ μελέτημα ταῦτα, περὶ τῶν
αὐτῶν οὐδέποτε τὰ καύτα λέγεις. "Αἰαῖες, εἴρη, πειράματα κατινο-
στα λέγειν οὐσία (Ξενοφ. Ἀπομν. 5, 6).

(*) οΚαὶ ποτέ τις εἶπεστι πετρὸς διόδη
παλλόντι μείγματι (Ιλ., Ζ., 479).

τὸ γυναικεῖον φύλον δι' ἀρετῶν τὰς ὄποιας καὶ οἱ σαι ταῦτα ἐπὶ ποδίσκων οὐχὶ μηκρᾶν. Τὰ ἄνθη ἄλλως φρονοῦντες θευμάζουσι, καὶ ἐνδημοῦσα καὶ εἰσὶ δίοικα, δηλαδὴ, τὰ μὲν ἀρρένες σύρισκοντας ἀποδημοῦσα ἡγεμονικῶς μετὰ τοῦ βρασιλέως μερι- ἐφ' ἐνός φυτοῦ, τὰ δὲ θήλεα ἐφ' ἄτέρου. Καὶ τὰ μὲν μνᾶ περὶ εἰδαιμονίας τοῦ τόπου, ἐπ' ἀγαθῷ, τε- ἀρρένεα φέρουσι τετραμερῆ κάλυκα, οὐ τὰ σέπαλα λευταῖον, ὅλτες τῆς μεγάλης ἄλληνικῆς φυλῆς, τῆς εἰσὶ περιφερῆ, ἐπίπεδα, δευτερώδη, ἔμμονα, ἐσω- μνᾶς μόνον μικρὸν μέρος ἀποτελοῦμεν τῆμεῖς ἐν- θεοῦ μελανοπόρφυρα, καὶ στήμανας δέκα—δώδεκα ποραδέλφους, ἥτοι διὰ τῶν γηράτων αὐτῶν συν- ναμένους, ὃν οἱ γειτνιάζοντες ἀνθήρες συγμα- τίζουσι κεφαλίον ἡμισφαῖρικόν. Τὰ δὲ θήλεα ἄνθη σύγκεινται ὑπὸ κάλυκος ὄμοίας κατασκευῆς τοῦ τῶν ἀρρένων, ἀλλ' ἀντὶ ἀνθήρων φέρουσιν ἐν τῷ μέσῳ ὅπερον ἐπιμήκη τετράπλευρον, ἀνευ στύλου, φέροντα δὲ στίγμα ἐν εἶδει πύλου, τετρα- ὁκτά- λοβον.

Ο δὲ καρπὸς αὐτοῦ εἶναι κάψα μικρὰ ἐπιμήκης, πρισματική, τετράγωνος, ἐπίπεδος καὶ ὡς τετραμένη

ΠΕΡΙ ΒΟΥΛΕΩΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΥ ΣΤΗΡΙΓΜΑΤΟΣ ΝΗΠΕΝΘΟΥΣ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΑΚΤΙΚΟΥ.

(*Nepenthes Distallatoria*. Linn.)

—ooo—

Τὸ περιεργότατον καὶ σπάνιον τοῦτο φυτόν, ὡς καὶ τὰ ὄμοιον του, φύεται ἐν τῇ Ἰνδικῇ, καὶ τῇ γῆτι τοῦ Ταπροβάνη (Κεϋλάνγη) καὶ Μαδαγασκάρῃ εἰς σύσκια καὶ κάθυγρα μέρη. Ἐγειρεῖ δὲ ὑψης δύω μέτρων τεσσάρων ποδῶν ῥίζαν σαρκώδη καὶ παχεῖαν, ἵξ τοι βλαστά- νει καυλὸς κυλινδρικός, φέρων φύλλα ἀμισχα, κο- λεοειδῶν περικαυλά, ἐπιπλάσσοντα, φύλλα, φοειδῆ, ὑπομήκη, καὶ ἀκέραια· πὰ πλάγια νεῦρα τούτων εἰσὶ παράλληλα, τὸ δὲ μέσον, τὸ καὶ μᾶλλον ἐξέγον ἐκτείνεται πρὸς τὴν κορυφὴν τοῦ φύλλου ἐν εἴδει ἔλικες, ἥτις μετὰ δύω ἢ τρεῖς σπείρας εὐθύνεται, φέρουσα εἰς τὸ ἄκρον τῆς δοχείον το ἐν εἴδει κάλπης ἢ θυλακίου, μακρὸν μὲν τρεῖς, ἢ τέσσαρος δακτύ- λους, διάμετρον δὲ ἐνός δακτύλου ἔχον, καὶ κλει- σμένον ἀνωθεν διὰ πόρων, κινουμένον κατὰ τὰς φυτολογικὰς ἀνάγκας τοῦ φυτοῦ. Ἡ κάλπη αὐτῆς, λεία καὶ δερματώδης, φέρει πρὸς τὸ στόμιον αὐτῆς γείλος ὑπεξέγον· ἢ δὲ ἐσωτερικὴ αὐτῆς κυανίζουσα παρειὰ καλύπτεται ὑπὸ πληθύος ἀδενίτων, οἵτι- νες ἐν καιρῷ νυκτὸς (ὅτε καὶ κλείεται τὸ πόμα τῆς κάλπης) ἀποστάζουσιν ὑγρόν τι δροσερὸν καὶ διαυ- γῆς, πληροῦν τὴν κοιλότητα πάταν. Κατὰ δὲ τὴν ἀντολὴν τοῦ ἡλίου, τὸ πόμα ἀνοίγεται αὐτομά- τως, καὶ τὸ ὑγρὸν ἐξατμίζεται, ἢ χρησιμεῖται ὡς λουτρὸν διαφόρων ταγματίτων καὶ κομψῶν ζωῶ- φίων.

Εἰς ἔτερον εἶδος Νηπενθοῦς, οὗ τινος τὸ εἰδίκὸν ὄνομα διαφεύγει τὴν μνήμην μου ταῦτην τὴν στιγ- μὴν, ἡ πλήρης ὑγρὸς κάλπη, πρὸς ἀνοίξη τὴν πρωῖαν κινεῖται ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ ἀντιστρέφε- ται, καὶ δὲ μὲν πυθμὴν αὐτῆς ἐξ οὖ καὶ προσαρτάται, διευθύνεται πρὸς τὸν οὐρανόν, τὸ δὲ πόμα πρὸς τὴν γῆν. Ὅταν δὲ δυνάμει τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων ἀνοιχθῇ τὸ πόμα, τὸ ἐν τῇ κάλπῃ ὑγρὸν γύνεται περὶ τὰς ῥίζας, καὶ τὸ φυτόν τοισυτορόπως πατί- ζεται ἀφ' ἐκυτοῦ, ἐπαναλαμβάνον τὴν ιδίαν ἐργα- σίαν ἀνὰ 24 ὥρας.

Τὰ ἄνθη τούτου τοῦ φυτοῦ εἶναι μικρὰ καὶ ἀμοι- ρά καλλονῆται. Πρὸς τὴν κορυφὴν τοῦ καυλοῦ ἀνα- πτύγγονται μίκη ἢ δύω ἀνθίται (paniculae) φέρου-

Νηπενθές.

πρὸς τὴν κορυφὴν, τετράθυμος, τετράγυρος, φέρουσα πλήθος μικρῶν σπερμάτων μαρμότανοι, γωνιω- δῶν, κατὰ δύω σειράς ἐν τῇ ἐσωτερικῇ γωνίᾳ ἐκά- στου χώρου κειμένων.

Τοιοῦτος ἐν γένει εἶναι ὁ ὄργανος τοῦ περιέρ- γου τούτου φυτοῦ, εἰς τὴν κατάταξιν τοῦ φυτοῦ, ἐπὶ πολὺν χρόνον οἱ βοτανικοί, καὶ αὐτὸς δὲ Ιουσ- σιεύς, ἐδίστασεν. Καλλιεργεῖται δὲ εἰς τοὺς ἐν Εὐ- ρώπῃ βοτανικοὺς κήπους μετὰ δυσκολίας καὶ ὑπὸ μεγάλους ὑελίνους καθόδωνς περικλείοντας ἀτμο- σφαιρικήν θερμήν καὶ ὑγράν.

Θεωρεῖται δὲ τὸ Νηπενθές ἐν τῇ Ἰνδικῇ ὡς ἐν τῶν θαυματίων τῆς φύσεως, καὶ πάντοτε ἐρείπιον τὴν προσοχὴν τῶν ἐντυχόντων αὐτὸς περιγγητῶν, τῶν ὄποιων τὴν δίψαν κατέβητε διὰ τοῦ ἐν τοῖς